

Forfatter: Ploug, Carl

Titel: Bertel Thorvaldsen

Citation: Ploug, Carl: "Bertel Thorvaldsen", i Ploug, Carl: *Samlede Digte*, 1876, s. 98.
Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-plough01-shoot-workid64567/facsimile.pdf> (tilgået 20. april 2024)

Anvendt udgave: Samlede Digte

Sangeren greb de pudsige Patroner,
Trylled dem ind i sine Drømmes Væld,
Gav dem paany et Legeme af Toner,
Aanded deri sin egen rige Sjæl;
Og fra hans Lyra gjenfødte de svæved.

Nu først de leved:

Et evigt Liv i dem han lever selv.

Hylder da ham, hvis skjelske Musa svinger
Drukne Satyrer om i Kunstens Sal,
Ham, i hvis Skjemt en Vemods Fuga klinger,
Ham, i hvis Latter sukker Livets Kval!
Nordens Natur, der bar ham ved sit Hjerte,
Sange ham lærte,
Som altid Nordens Hjerter røre skal!

Bertel Thorvaldsen.

Favete lingvis, Musers Æt!
De høie Mødres Kor nu kalder,
Og hilser ham, vi har begrædt,
Velkommen i Olympens Haller.
En ny Herakles har fuldendt
Sin Daad og er til Hjemmet vendt,
Den Pris at naa, han har fortjent,
Med Evighedens Brud formælet.

Hans Liv, det var en Sejersflugt,
Et Heltedigt i Marmor prentet:
Han Hesperiders gyldne Frugt
Til Nordens dunkle Lund har hentet;
De døde Stoffer han betvang,
De leved, naar hans Mejsel klang;
Som Maalet for sin Verdensgang
Han Kunstens nye Meta satte.

Og ingen Gravluft vifter der,
Hvor snart hans muldne Ben skal gjenunes;
Men af hans egne Værkers Hær
En evig Hymne skal istemmes!
Derfra skal Kunstens Liv udgaa
Og høit i Offerflammer staa!
Der skal de Memnonstøtter staa,
Som varsle Danmarks Morgenrøde!